

● زیر درختان زیتون،

با کیارستمی

گفت و شنود نشریه سینمایی فیلم آلمان با عباس کیارستمی

اکثراً آنچه در پشت دوربین اتفاق می افتد برایم

جالب تر از آن است که

جلوی دوربین رخ می دهد

من به کودکان ایمان بسیار دارم و همین خوشبینی

نسبت به آنها در کارم اثر داشته است

اشاره:

در دوازدهمین جشنواره فیلم تهران، در میان خیل فیلمسازان جوان که اولین یا دومین تجربه‌های سینمایی خود را عرضه کرده‌اند نخبه‌هایی مثل عباس کیارستمی نیز حضور داشتند.

زیر درخت زیتون، آخرین فیلم کیارستمی به نظر می‌رسد موفقترین و بهترین فیلم جشنواره دوازدهم باشد، به بهانه این حضور و باامید موفقیت هرچه بیشتر این هنرمند خوب سینمای ایران، گفت و شنودی را که توسط هایکو آر. بلوم، خبرنگار نشریه سینمایی آلمان انجام گرفته به نظر خوانندگان می‌رسانیم.

عباس کیارستمی، یکی از مشهورترین کارگردانان ایرانی در سینمای جهان است تقریباً زیباترین فیلم او خانه دوست کجاست در اکتبر سال ۱۹۹۲ از سوی جامعه کلیسای آلمان به عنوان فیلم ماه برگزیده شد و در پانزدهم همان سال فیلم بعدی او زندگی و دیگر هیچ وارد عرصه جهانی فیلم شد و به توفیقات بسیاری دست یافت.

در فیلم خانه دوست کجاست کیارستمی مدرسه و کلاس درس و چند ماجرای فرضی را محور اصلی فیلم قرارداد و در اثر بعدی او زندگی و دیگر هیچ وقوع زلزله شمال ایران که در اواخر سال ۱۹۹۰ روی داد و بسیاری از ساکنین منطقه جان خود را از دست دادند، تم اصلی فیلم قرار گرفته است. و همین فیلم بود که در جشنواره ۱۹۹۲ کن جایزه روبرو روسلینی را نصیب کیارستمی نمود و به لحاظ همین توفیقات هایکو آر. بلوم خبرنگار نشریه سینمایی فیلم آلمان با کیارستمی به گفتگو نشست که حاصل این گفت و گو را می‌خوانید:

● هایکو: اغلب در فیلمهای ایرانی، جهان از دیدگاه کودکان به نمایش گذاشته می‌شود آیا به این دلیل نیست که در این روال مشکل سانسور ندارید؟

○ کیارستمی: من، در ایران به عنوان فیلمسازی که بیشتر برای کودکان فیلم می‌سازد، شهرت گرفته‌ام. وقتی هم به بیان کار بیست ساله‌ام نگاه می‌کنم، می‌بینم، بیشتر با کودکان سروکار داشته‌ام اما واقعیت امر این است که این فیلم‌ها کمتر برای کودکان ساخته شده‌اند، یعنی پیام فیلمهایم بیشتر متوجه بزرگسالان است. البته می‌توان این طور عنوان کرد که کودکان معمولاً سئوالات بسیار دقیق و بدون تفکر قبلی را مطرح می‌کنند که معمولاً جواب دادن به آنها برای بزرگسالان خوشایند نیست، یا دست کم پاسخ دادن به این پرسش‌ها مشکل به نظر می‌رسد.

● در بسیاری از فیلمهای ایرانی که من دیده‌ام مردان را تقریباً تنها در راه‌های روستایی می‌توان دید؟

○ در کشور ما تقسیم کار به گونه‌ای است که خانمها خود را با مشکلات و مسایل درون خانه و آقایان با مشکلات خارج از خانه سرگرم می‌کنند. البته می‌دانید که در جامعه ایران به گونه‌ای مرد سالاری است در فیلم خانه دوست کجاست ما مدرسه‌ای را نشان می‌دهیم که در آنجا دختران اصلاً هیچ نقشی ندارند البته وقتی وارد منزل می‌شویم نقش زنها رویت می‌گردد، به خصوص در نواحی شمال ایران که خانمها اکثراً در به بار آوردن محصولات کشاورزی مثل برنج، در کنار مسئولیت‌های خانه نقش حساس و معتبری دارند. به عبارت دیگر خانمها از آقایان بیشتر کار می‌کنند، اگر دقیق‌تر نگاه کنید، در همین فیلم خانه دوست کجاست خانمها به همان اندازه حضور دارند که مردها، یعنی مردها را فقط در تنبیه و جزا می‌بینیم و بقیه مسئولیت‌های زندگی روزمره با خانمهاست.

نسخه در صفحه ۱۶۱

تنظیم از: امیر اسماعیلی

پیشکار علمان و نظامی
مومنان